

Majster Ján Hus – 6.7.2020

Zahorieť láskou

„Zvábil si ma, Hospodine, a ja som sa dal zväbiť, uchopil si ma a premohol“ (Jer 20).

1 Tesalonickým 4:1-2 „Napokon však prosíme vás a napomíname v Pánovi Ježišovi, aby ste sa vždy viac rozhojňovali v tom, čo ste od nás prijali, totižto ako máte žiť – ako už aj žijete – a páčiť sa Bohu. Ved' viete, aké príkazy sme vám dali v mene Pána Ježiša“.

Za čo by ste sa dokázali obetovať? Kvôli čomu by sme sa odvážili zomrieť? Za rodinu, priateľov, myšlienku, ideológiu, náboženstvo, za presvedčenie.... Voľakedy to asi bolo bežnejšie, že sa človek obetoval a vzdal sa aj života za niečo, čo miloval. Poznáme to z filmov, kde sa muž z lásky k žene stretne s iným mužom v súboji. Kde ľudia zomierajú za svoju vlasť, obetujú sa za národ a bránia ľud v nej aj za cenu vlastného života. Alebo keď myšlienka tak naplní srdce človeka, že je ochotný za ňu prejsť aj okolo sveta a vzdať sa samého seba, svojich výhod, budúcnosti, len aby bránil to, čo je mu sväté.

Dnes spomíname na Cyrila a Metod a Majstra Jána Husa, ktorý takéto postoje ešte mali. A nielen oni. Spolu s nimi myslíme na všetkých veľkých ľudí, ktorí sa dokázali postaviť voči zlu a za dobro, obetovali svoje pohodlie a život, aby mohli a zachránili iných. Myslíme aj na tých, ktorí bojovali proti postojom tohto sveta alebo proti neverným predstaviteľom cirkvi a zasadili sa za Bibliu, za Krista, za slobodu, za vieru.

Nájdu sa dnes vo svete, v národoch, cirkvách, ľudia, ktorí by dokázali nasledovať ich príklad a vydať sa cestou sebazaprenia a obetavosti až na smrť? Čo by stálo za to, aby sme aj my boli odhodlaní obetovať sa? **Radi vyznávame slová odvahy, spievame „bojovné“ piesne, bijeme sa do prs, ale ak by reálne prišlo prenasledovanie či utrpenie pre Krista, naozaj by sme do toho išli, naozaj by sme to zvládli?**

Jeden učiteľ raz povedal: študenti bojujú za zachovanie pralesov v ďalekých krajinách, ale v triede nemá kto poliať kvety. **S nami je to rovnako: spievame o tom, že sme pripravení stáť pevne na Kristovi a ísť za Ním aj za cenu kríža či smrti, ale kvôli Ježišovi nemáme silu ani ochotu vstať a ísť do kostola, svedčiť o Ňom, urobiť dobrý skutok.** A pritom On pre nás urobil všetko. On bol príkladom aj pre byzantských bratov aj pre Majstra Husa. Nasledovali príkazy a príklad Pána Ježiša a niesli si svoj kríž – hoci sa museli postaviť nielen proti svetu, ale aj do opozície s tými, ktorí by ako prví mali rozumieť ich postojom, ich reči.

Ako to však už chodí, na ceste viery, svedectva, na ceste, kde kráčame odhodlane, sa vždy nájde niekto, kto nám podrazí nohy, ohovorí nás, zabráni konať zlo. Paradoxne však, práve vtedy Pán Boh buduje svoje veľké a najlepšie dielo.

Stačí sa pozrieť na **solúnskych bratov** – museli si prejsť utrpením, prenasledovaním aj väzením, no Pán Boh cez ich vieru a obeť priniesol do našich končín jazyk, ktorý pomohol našim predkom rozumieť Pánovmu slovu. Keď sa pozrieme na Majstra **Jána Husa** – tiež bol prenasledovaný, dávaný do kliatby, nenávidený členmi cirkvi aj kňazmi, umrel v strašnom utrpení, ale vďaka jeho návratu k Písmu a ku Kristovi, sa aj Martin Luther zasadil za Boha, ktorý je milostivý a láskavý voči hriešnemu človeku.

Čo môže tak inšpirovať ľudí, aby sa vzdali života? Jedine láska a presvedčenie, že to, čo hovorím, čo žijem, Ten, ktorého zvestujem, je pravdou. Aby človek mohol prejsť utrpením a smrťou, musí rásť v láske, musí byť pre ňu zapálený. **Nemôže to byť len nejaký názor, vedomosť, že Ten Boh tu je, musí za tým byť osobný, intímny vzťah, ktorý nás presvedčí, že žiť a zomrieť pre Krista je to naj, čo môžeme urobiť. Že byť vernými do konca, napriek tomu, že nás v tomto svete čaká trápenie, utrpenie, bolesť, prenasledovanie či smrť, je tým najlepším naplnením života.**

Čo môže ľudí inšpirovať, aby sa vzdali života? Musia povýšiť lásku k Bohu nad nenávisť ľudí. Musia mať pred sebou cieľ, ktorým je to, aby sa páčili v prvom rade Pánovi Ježišovi a aby za Ním kráčali, Jeho poslúchali, Jeho zvestovali, hoci im to priniesie nemalé problémy. Keby sa človek obzeral okolo seba a hľadal obľubu iba u ľudí, keby dával dôraz na názor iných, nikdy by nedokázal niesť svoj kríž, ísť na kríž. **Iba Boh, ktorý nás svojou láskou sprevádza, motivuje a inšpiruje, môže byť tým dôvodom, pre ktorý**

zomrieme, hoci zostaneme nepochopení a možno aj nenávidení v očiach sveta. Lenže to musí vyplývať znovu z osobného vzťahu s Kristom, lebo iba vtedy v sebe nájdeme odvahu k obetavosti.

Obetovať sa pre Ježiša Krista neznamená iba zomrieť kvôli viere v Neho. **Obetovať sa pre Neho znamená: vzdať sa svojich plánov, túžob, myšlienok a vziať si za svoje Jeho slovo, nasledovať Jeho život. Znamená to: žiť pre Neho a podľa Neho aj keby to znamenalo, že o niečo prídeme.** Najskôr však prídeme o pýchu a prvé miesto na svojom zozname dôležitých vecí. Ale stojí za to obetovať všetko Ježišovi: čas, peniaze, majetok, seba samého, svoje schopnosti, svoje plány, svoj život. Iba cez obeť a vzdanie sa seba totiž môžeme kráčať za Ježišom a prísť k Nemu tam, kde je On.

Ján Hus to vyjadril slovami: prosím vás, aby ste dobre žili a Boha poslúchali. A my dnes môžeme dodať: hoci vás to bude stáť aj život. Ved' odmenou je im, aj nám, pripravený život v nebesiach. Amen.